

tredje var det løntrinnet, hvor stillingsbetegnelsen ekspeditionssekretær opnåedes. Disse 3 kriterier, der under den gamle tjenestemandssordning var knyttet til eet og samme løntrin, fører i det nye tjenestemandssystem til 3 forskellige løntrin.

Da det således ikke var muligt automatisk at overføre folketingsvederlaget til et bestemt trin i det nye tjenestemandssystem, førte overvejelser om vederlagets fremtidige størrelse i stedet til en bestemmelse om, at *vederlaget fastsættes til det beløb, der i tjenestemandssystemet forekommer i 28. lønrammes sluttrin, og iøvrigt også i 29. lønramme, 2. trin, og 31. lønramme, 1. trin.*

Vederlagsforhøjelsen gennemførtes i 3 etaper, og forhøjelsen af *grundvederlaget* er ensbetydende med, at det udbetalte månedlige vederlag fra 1. november 1969 forhøjedes med ca. 125 kr. fra 4.166 kr. til 4.291 kr., fra 1. april 1970 med yderligere ca. 400 kr. til 4.700 kr. og fra 1. oktober 1970 ligeledes med ca. 400 kr. til 5.108 kr. Ved stigningens fulde gennemførelse pr. 1. oktober 1970 vil et folketingsmedlem med basis i oktoberpristallet 1969 have *et årligt arbejdsvederlag på 61.301 kr.*

Loven indeholder nogle ændrede grundbeløb for *omkostningstillægget*, der imidlertid alene skyldes en ændret beregningsmåde for pristalsreguleringen. Der er således ikke sket ændringer i det samlede udbetalte beløb, der ved lovens ikrafttræden udgjorde 6.349 kr. årligt for de medlemmer, der har bopæl i København eller inden for en afstand af 45 km fra Københavns Hovedbanegård, 9.689 kr. årligt for de medlemmer, der har bopæl i de sjællandske amter (således som disse er afgrænset pr. 1. november 1969) ud over 45 km fra Københavns Hovedbanegård samt 18.717 kr. årligt for de øvrige medlemmer. Herudover ydes der efter loven et pristalsreguleret beløb på 2.256 kr. for de på Færøerne og i Grønland valgte medlemmer.

Om de øvrige ændringer i loven skal anføres, at den hidtil gældende *efterlønsordning* er udbygget således, at den afhængig af medlemsperiodens længde udstrækkes i indtil 12 måneder. Ved et ændringsforslag stillet af udvalget for forretningsordenen blev det fastslået, at det skal være et medlems samlede anciennitet, der bestemmer efterlønsperiodens længde.